Başvurana Tam mı 1/5 mi Vekâlet?

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Sigorta Tahkim Sigorta Tahkim Komisyonu Hakemi	28.01.2026	Kabul

KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
K-2026/61563	5684 sayılı Kanun 30/17, AAÜT 17/2, HMK 326, Kasko Genel Şartları 3.3.4.1

ÖZET

Kaskolu araçta sigortacının ödediği 27.994,26 TL'ye karşın KDV dahil onarım bedeli 41.794,34 TL bulundu; 13.800,08 TL bakiye ilk ödeme tarihinden ticari faizle kabul edildi. Hakem yönetmelikteki 1/5 vekâlet kuralını kanuna aykırı gördü ama Yargıtay uygulamasına uydu.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/tahkimde-basvurana-vekalet-ucreti-1-5-hakem-karari-2026-61563/ →

Karar metni

Sigorta Tahkim Komisyonu Hakem Karar Dergisi sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

SİGORTA TAHKİM KOMİSYONU HAKEM KARAR DERGİSİ, SAYI 65
(s. 17-24)

28.01.2026 Tarih ve K-2026/61563 Sayılı Hakem Kararı

1. BAŞVURU KONUSU UYUŞMAZLIK VE YARGILAMA USULÜNE İLİŞKİN BİLGİLER

1.1. Uyuşmazlık Konusu Olay ve Talep

Karara bağlanmak üzere hakemliğime tevdi edilmiş bulunan uyuşmazlığın konusu, başvuru sahibine ait ve aleyhinde başvuru yapılan sigorta şirketi nezdinde kasko sigorta poliçesi ile sigortalı bulunan XXX plakalı araçta 24.05.2025 tarihinde meydana gelen trafik kazası sonucu oluşan zararın bakiyesinin tazminine ilişkindir.

Başvuru sahibi vekili, belirsiz alacak 10,00 TL bakiye tamirat masrafı zararının, temerrüt tarihinden itibaren işletilecek avans faizi ve yargılama giderleri ile birlikte tahsiline karar verilmesini talep etmektedir.

1.2. Başvurunun Hakeme İntikaline ve İncelenmesine İlişkin Süreç

Dosyanın 05.11.2025 tarihinde teslim alınması ile yargılama başlamıştır. Dosya içeriği üzerinde yapılan tetkik sonucunda, uyuşmazlığın mahiyeti ve dosya mevcudu itibarıyla 09.11.2025 tarihli ara karar ile sigorta şirketi vekilinin, 02.07.2025 tarihinde 18.000,00 TL, 04.07.2025 tarihinde 312,26 TL ve 9.480,00 TL olmak üzere toplam 27.994,26 TL tamirat masrafı ödemesi yapıldığına yönelik savunması ile ilgili olarak sigorta şirketi vekilinden ödeme banka dekontunu 1 haftalık

kesin süre içinde sunmasına, aksi halde ödeme iddiası sübut bulmamış kabul edilerek mevcut deliller ile karar verileceğinin sigorta şirketi vekiline ihtarına karar verilmiş ve bu hususstaki ara kararı aynı tarihte SBM sistemine yüklenmek suretiyle sigorta şirketi vekiline tebliğ olunmuştur. Aleyhinde başvuru yapılan sigorta şirketi vekili ise ödeme dekontlarını sunmamıştır.

Aynı tarihli ara karar ile sigorta şirketi vekilinin, 02.07.2025 tarihinde 18.000,00 TL, 04.07.2025 tarihinde 312,26 TL ve 9.480,00 TL olmak üzere toplam 27.994,26 TL tamirat masrafı ödemesi yapıldığına yönelik savunması ile ilgili olarak başvuru sahibi vekilinin beyanının sorulmasına karar verilmiş ve bu hususstaki ara kararı aynı tarihte SBM sistemine yüklenmek suretiyle başvuru sahibi vekiline tebliğ olunmuştur. Başvuru sahibi vekili 09.11.2025 tarihli dilekçesi ile ödeme savunmasına yönelik beyanını sunmuştur.

Başvuru sahibine ait araçta meydana gelen tamirat masrafı zararının tespiti için bilirkişi incelemesi yapılmasına karar verilmiştir. Eksper XXX re'sen bilirkişi olarak atanmış rapor tanzimi için dosya kendisine tevdi edilmiştir. 11.11.2025 tarihli bilirkişi raporu, 11.11.2025 tarihinde SBM sistemine yüklenmek suretiyle taraf vekillerine tebliğ edilmiştir. Başvuru sahibi vekili 12.11.2025 tarihli talep artırım dilekçesi ile bakiye tamirat masrafı zararı talebini 13.800,08 TL'ye yükseltmiştir. Aleyhinde başvuru yapılan sigorta şirketi vekili ise rapora yönelik herhangi bir beyanda bulunmamıştır.

İnceleme ve değerlendirmenin bitirilmesi akabinde uyuşmazlık hakkında 28.01.2026 tarihinde karara varılmış ve yargılamaya son verilmiştir.

2. TARAFLARIN ORTAYA KOYDUĞU MADDİ VE HUKUKİ İDDİALAR

2.1. Başvuru Sahibinin İddia, Delil ve Talepleri
Başvuru sahibi vekili, başvuru dilekçesinde özetle;

Başvuru sahibine ait ve aleyhinde başvuru yapılan sigorta şirketi nezdinde kasko sigorta poliçesi ile sigortalı bulunan XXX plakalı araçta 24.05.2025 tarihinde meydana gelen trafik kazası sonucu hasar oluştuğunu, hasarın ödenmesi için sigorta şirketine başvuru yapıldığını, sigorta şirketinin 15 günden fazla süre geçmesine rağmen yalnızca 18.000,00 TL ödeme yapmış olduğunu, sigorta şirketinin sigorta şirketinin gerçek zararı ödemekle yükümlü olduğunu, sigorta şirketinin aracın onarımında orijinal parça kullanmak yerine eşdeğer/çıkma/yan sanayi parça kullanarak başvuru sahibini zarara uğratmış olduğunu, ayrıca fahiş miktarlarda iskonto oranları uygulanmış olduğunu, bu oranlarda iskonto uygulanarak hasar tespiti yapılmasının hukuka ve hakkaniyete aykırı olduğunu, ekli parça-işçilik onarım listesi dikkate alındığında ödenen tutarın makul onarım bedelinin altında kalmakta olduğunu, bu sebeple ödenen tutar eksik kalmakta veya aracın gereği gibi tamir edilememekte olduğunu, Yargıtay içtihatları çerçevesinde zararın KDV Dahil şekilde ödenmesi gerektiğini, belirsiz alacak davası açılabileceğini,

belirtmekte ve belirsiz alacak 10,00 TL bakiye tamirat masrafı zararının, temerrüt tarihinden itibaren işletilecek avans faizi ve yargılama giderleri ile birlikte tahsiline karar verilmesini talep etmektedir.

Başvuru sahibi vekili, başvuruya dayanak olarak, elektronik posta çıktısını, kaza tutanağını, trafik tescil belgesini, poliçe bilgisi ekran görüntüsünü, hasar dökümünü, hasar fotoğraflarını ve hasar rapor özetini delil göstermiştir.

2.2. Sigorta Kuruluşunun İddia, Delil ve Talepleri

Sigorta şirketi vekili, cevap dilekçesinde özetle;

Başvuru sahibine ait aracın şirketleri nezdinde kasko sigorta poliçesi ile sigortalı olduğunu, başvuru sahibinin kısmi dava açmasında hukuki yararının bulunmadığını, ihbar üzerine hasar dosyası açıldığını, 02.07.2025 tarihinde 18.000,00 TL, 04.07.2025 tarihinde 312,26 TL ve 9.480,00 TL olmak üzere toplam 27.994,26 TL hasar ödemesi yapılmış olduğunu, KDV'den sorumlu olmadıklarını, kasko sigortası genel şartları gereği tedarik iskontosu uygulanması gerektiğini, şirketleri tarafından ödeme yapılmış olması ve şirketlerinin KDV ödeme sorumluluğunun bulunmaması sebebiyle başvurunun reddi gerektiğini, kazanın ispat yükünün davacı tarafa geçmiş olduğunu, uzman bir eksper bilirkişiden rapor alınması gerektiğini, ekspertiz ücretinden sorumlu olmadıklarını, vekalet ücretinin 1/5 olarak belirlenmesi gerektiğini, hükmolunacak tazminat tutarına dava (kurula başvuru) tarihinden itibaren faiz işletilmesi gerektiğini,

belirtmekte ve başvurunun reddi ile lehlerine yargılama giderlerine hükmedilmesini talep etmektedir.

Sigorta şirketi vekili, savunmalarına dayanak olarak, ödeme dekontlarını, sigorta poliçesini ve hasar ekspertiz raporunu delil göstermiştir.

3. UYUŞMAZLIĞA UYGULANACAK HÜKÜMLER

Uyuşmazlığın çözümü için 5684 Sayılı Sigortacılık Kanunu, Türk Ticaret Kanunu, Borçlar Kanunu, Hukuk Muhakemeleri Kanunu, Sigortacılıkta Tahkime İlişkin Yönetmelik, Kara Araçları Kasko Sigortası Genel Şartları ve Sigorta Poliçesi hükümleri dikkate alınmıştır.

4. DEĞERLENDİRME, GEREKÇELİ KARAR

4.1. Değerlendirme

1- Taraflar arasındaki ihtilaf, başvuru sahibine ait ve aleyhinde başvuru yapılan sigorta şirketi nezdinde kasko sigorta poliçesi ile sigortalı bulunan XXX plakalı araçta 24.05.2025 tarihinde meydana gelen trafik kazası sonucu oluşan tamirat masrafı zararının sigorta şirketi tarafından yapılan ödeme ile karşılanmış olup olmadığı ve bakiye alacak mevcut ise miktarı hususundadır.

Başvuru sahibine ait araçta meydana gelen tamirat masrafı zararının tespiti için bilirkişi incelemesi yapılmasına karar verilmiştir. Eksper XXX re'sen bilirkişi olarak atanmış rapor tanzimi için dosya kendisine tevdi edilmiştir. 11.11.2025 tarihli bilirkişi raporu, 11.11.2025 tarihinde SBM sistemine yüklenmek suretiyle taraf vekillerine tebliğ edilmiştir. Başvuru sahibi vekili 12.11.2025 tarihli talep

artırım dilekçesi ile bakiye tamirat masrafı zararı talebini 13.800,08 TL'ye yükseltmiştir. Aleyhinde başvuru yapılan sigorta şirketi vekili ise rapora yönelik herhangi bir beyanda bulunmamıştır.

Bilirkişi raporu ile başvuru sahibine ait araçtaki yedek parça ve işçilik dahil onarım masrafı zararının KDV Dahil 41.794,34 TL olduğu tespit edilmiştir.

Bilirkişi raporundaki zarar miktarına ilişkin değerlendirme ve tespitlerin yerinde olduğu anlaşılmış ve raporun hükme esas alınabileceği kanaatine ulaşılmıştır.

Sigortacı, zorunlu mali sorumluluk sigortası sözleşmesinden kaynaklanan tazmin borcunu yerine getirirken gerçek zararı gidermekle yükümlü olduğundan, hasar bedeli sebebiyle zarar gören araç sahibinin 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu gereğince ödemesi gereken KDV'yi de ödemekle yükümlüdür. (Yarg. 11. HD. 4.3.1997 tarih, 1997/745-1346 sayılı kararı; doktrindeki bir esere atıf). Bu açıdan fatura vs sunmamış olsa dahi başvuru sahibinin aracında oluşan zararın KDV dâhil şekilde ödenmesini talep etmesi mümkün bulunmaktadır.

Başvuru sahibinin bakiye tamirat masrafı zararı talebi talep artırım ile 13.800,08 TL'dir. Bilirkişi raporu ile başvuru sahibine ait araçta oluşan tamirat masrafı zararının KDV Dahil 41.794,34 TL

olduğunun belirlenmiş olması ve sigorta şirketi tarafından başvurudan önce tamirat masrafı zararı için 27.994,26 TL ödeme yapılmış bulunması sebebiyle talebin aynen kabulüne hükmedilmesi gereği hasıl olmuş bulunmaktadır.

2- Başvuru sahibi vekili, tespit edilecek zararın, temerrüt tarihinden itibaren işleyecek avans faizi ile birlikte sigorta şirketinden tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

Kara Araçları Kasko Sigortası Genel Şartlarının 3.3.4.1 maddesinde;

"Sigortacı hasar ihbarı üzerine talep ettiği belgelerin kendisine eksiksiz olarak verilmesi ve zararın eksper vasıtasıyla tespiti kararlaştırılmış ise eksper raporunun tesliminden itibaren en geç 10 işgünü içinde Genel ve Özel Şartlar kapsamında gerekli incelemeleri tamamlamak ve ödemeye engel bir durumun bulunmaması halinde tazminat miktarını tespit edip sigortalıya ödemek zorundadır. Tazminat ödeme borcu her halde hasarın ihbarından itibaren 45 gün sonra muaccel olur."

hükmü yer almaktadır.

Ancak başvuru sahibinin ilk ödemenin yapıldığı 02.07.2025 tarihinde bu ödemeyi faize ilişkin herhangi bir ihtirazi kayıt koymaksızın kabul etmesi sebebiyle bu tarih öncesine ilişkin olarak temerrüt faizi talebinde bulunması mümkün olmayacağından ve sigorta şirketi de tazminatı tam ve eksiksiz olarak ödemekle yükümlü olduğundan bu tarihin temerrüt tarihi olarak kabulü gerekli olmaktadır.

3- Yargılama sonunda taraflara re'sen yükletilecek yargılama giderleri içindeki vekalet ücreti bakımından, Sigortacılık Kanunu 30. Madde 17. Bent hükmünde daha önce (13/6/2012 tarih ve 6327 sayılı kanunun 58. maddesi ile) yapılan değişiklik ile başvuru sahibinin talebinin reddedilen tutarı üzerinden Avukatlık Asgari Ücret Tarifesine göre sigorta şirketi lehine belirlenecek vekalet

ücretinin 1/5 olarak hesaplanması kuralı getirilmiştir. Değişik kanun hükmü gerekçesinde de bu hususta "…Diğer taraftan Sigorta Tahkim Komisyonuna genellikle düşük meblağlar için başvurulmaktadır. Bu durumda talebi kısmen veya tamamen reddedilen taraf için, yargılama giderleri arasında yer alan avukatlık ücretinin uyuşmazlık konusu miktarla karşılaştırıldığında yüksek kalabileceği dikkate alınarak maddede gerekli düzenleme yapılmıştır." denilmekle de burada kastedilen ve amaçlananın, Sigorta Tahkim'in yapısı gereği sigorta kurumları başvuru yapamadığı için, sigortalı/sigorta ettiren veya zarar gören üçüncü şahısların yapacakları başvuruların kısmen veya tamamen reddedilmesi nedeniyle aleyhlerine yüksek tutarlarda vekâlet ücretine hükmedilmesinin engellenmesi olduğu bellidir. Kanun hükmünde, öncesine göre özellikle bu yönde bir değişiklik yapılmış olması da bu hususu açıkça göstermektedir. Nitekim Sigorta ihtilaflarına ilişkin Temyiz incelemesi yapan Yargıtay 17. Hukuk Dairesi de 2013/4229 E. ve 2013/5904 K. sayılı kararında, başvuru sahibi lehine de 1/5 olarak hükmedilen Sigorta Tahkim hakem heyeti kararı bu gerekçelerle yanlış bulunmuş ve bu yönden düzeltilerek onanmıştır. Her ne kadar, 19.01.2016 tarih ve 29598 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Sigortacılıkta Tahkime İlişkin Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmeliğin 6. Maddesinde yer verilen; "(13) Tarafların avukat ile temsil edildiği hallerde, taraflar aleyhine hükmedilecek vekâlet ücreti, her iki taraf için de Avukatlık Asgarî Ücret Tarifesinde yer alan asliye mahkemelerinde görülen işler için hesaplanan vekâlet ücretinin beşte biridir." şeklinde hüküm ile başvuru sahipleri vekilleri lehine hükmedilecek vekalet ücretlerinin bakımından da 1/5 kuralı getirilmiş ise de yukarıda açıklanan diğer sebeplere ilave olarak yönetmeliğin bu hükmünün, Sigortacılık Kanunu'nun 30/17 hükmünde olmayan bir kısıtlamayı içeriyor olması sebebi ile kanuna aykırı olduğu görülmüş ve tespit edilmiştir. Bu itibarla ve alt normun üst norma aykırı olamayacağı temel bir hukuk kuralı olduğundan kanuna aykırı olan bu düzenlemenin uygulanması mümkün görülmemiştir.

Hal böyle iken Yargıtay 11. Hukuk Dairesi'nin 2016/64 E. 2016/1453 K. sayılı ve 15.02.2016 tarihli kararında; Sigortacılık Kanunu'nun 30/17 hükmündeki talebi tamamen veya kısmen red edilenler ibaresinin hem başvuru sahibini hem de sigorta şirketini kapsadığı, zira her iki tarafından

da kendi lehine hüküm kurulmasını talep ettiği, hakemin taraflardan birinin talebini kabul ettiği ölçüde diğer tarafın talebini de reddetmiş olduğu, maddede geçen reddedilen kavramının sadece başvuru sahiplerine ilişkin olmadığı ve 1/5 kuralının iki taraf için de uygulanması gerektiği belirtilmiştir.

Yargıtay 11. Hukuk Dairesi'nin bu kararı yukarıda belirtilen Yargıtay 17. Hukuk Dairesi de 2013/4229 E. ve 2013/5904 K. sayılı kararına tamamen zıt ve yanlış hukuksal değerlendirmeler içeren bir karardır. Şöyle ki;

Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 323. maddesinin ğ bendinde belirtildiği üzere yargılama giderlerinden olan vekâlet ücretinin, yine HMK'nın 326. maddesinin 1. fıkrasında belirtildiği üzere aleyhine hüküm verilen taraftan alınmasına karar verilmektedir.

Avukatlık Kanunu'nun, "Yargı Mercilerince Karşı Tarafa Yükletilecek Avukatlık Ücretinin Miktarı" başlıklı 169. maddesinde; yargı mercilerince karşı tarafa yükletilecek avukatlık ücreti, avukatlık ücret tarifesinde yazılı miktardan az ve üç katından fazla olamaz denilmektedir.

Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi'nin 3. maddesinin 1. fıkrasında da "Yargı yerlerince avukata ait olmak üzere karşı tarafa yükletilecek avukatlık ücreti, ekli Tarifede yazılı miktardan az ve üç katından çok olamaz. Bu ücretin belirlenmesinde, avukatın emeği, çabası, işin önemi niteliği ve davanın süresi göz önünde tutulur." hükmüne yer verilmiş bulunmaktadır.
Sigortacılık Kanunu'nun 30. maddesine eklenen 17. fıkra ile "Talebi kısmen ya da tamamen reddedilenler aleyhine hükmolunacak vekâlet ücreti, Avukatlık Asgarî Ücret Tarifesinde belirlenen vekâlet ücretinin beşte biridir." hükmü getirilmiştir. Bu değişiklik sonrası, başvuru sahibinin talebinin tamamen kabulü halinde bunun diğer bir anlamının aleyhinde başvuru yapılan sigorta şirketinin taleplerinin tamamen reddi olduğu ve bu nedenle de sigorta şirketi aleyhine yüklenecek vekâlet ücretinin de 1/5 olması gerektiği görüşü ortaya çıkmış ve bu görüş Yargıtay 11. Hukuk Dairesi'nin belirtilen kararına da yansımıştır.

Yargılama makamınca karşı taraf aleyhine yüklenecek vekalet ücreti de dahil yargılama giderleri, davacının dava açmakla uğradığı zararın tazminini amaçlamaktadır. HMK'nın 326. maddesinin 2. fıkrası hükmü çerçevesinde, davada iki taraftan her biri kısmen haklı çıkarsa, mahkeme, yargılama giderlerini tarafların haklılık oranına göre paylaştıracaktır. Bu çerçevede bir yargılama gideri olan vekâlet ücreti de davacının talebinin haklılığı ölçüsünde belirlenmektedir. Burada talepte bulunan başvuru sahibidir esas olan onun talepleridir. Davalının savunmasını talep olarak adlandırmak zorlama bir yorumdur. Bu açıdan karşı taraf aleyhine yüklenecek vekâlet ücreti belirlenirken davacının davasında ne ölçüde haklı bulunduğuna bakılacaktır. Davacının talebinde haklı olmasının doğal bir sonucu olan davalının red savunmasının haksızlığının ortaya çıkması, davacı lehine takdir olunacak vekâlet ücretinin belirlenmesinde bir etken değildir. Teknik olarak talep olmayan savunmayı da talep olarak nitelendirmek, yasal değişiklik ile ortaya çıkan görece eşitsizliği düzeltmek amacı ile dahi olsa hukuka uygun değildir. Kanunun içermediği bir hükmü yargı makamının kendi düşüncesi çerçevesinde getirmesi mümkün değildir. Ayrıca bilinmektedir ki Sigortacılık Kanunu'nun 30. maddesine eklenen 17. fıkra ile arzulanan amaç, sigorta tahkime yapılan başvurularda başvuru sahiplerinin taleplerinin kısmen veya tamamen reddi durumunda yüksek vekâlet ücretleri ile karşılaşmalarını önlemektir. Bu amaç ile değişiklik yapıldıktan sonra bu kez sigorta şirketleri aleyhine ortaya çıkan görece eşitsizliği gidermek için başvuru sahipleri lehine hükmolunacak vekâlet ücretleri için de 1/5 uygulanmasının savunulması hukuka ve mevzuata uygun değildir. Ki burada aslında bir eşitsizlik değil kanun koyucunun sigortalılar lehine getirdiği pozitif bir ayrımcılık mevcut bulunmaktadır.

Kanun koyucu güçlü karşısında zayıfı korumak için pozitif ayrımcılık yapabilmektedir. Buna ilişkin bir örnek Tüketici Mahkemesi'nde tüketiciden harç alınmamasıdır. Benzer şekilde Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı tarafından yayımlanan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesinin 10. Maddesinde manevi tazminat davaları bakımından hak arama hürriyetinin önünde engel

oluşturmamak için davanın bir kısmı reddedilir ise reddedilen bölüm yönünden davalı lehine hükmedilecek vekalet ücretinin kabul edilen bölüme ilişkin olarak davacı lehine hükmedilecek vekalet ücretini geçemeyeceği kuralı mevcut bulunmaktadır. Yine aynı hükme göre manevi tazminat davası tamamen red edilir ise davalı lehine hükmedilecek vekalet ücreti nisbi değil maktu olarak belirlenecektir. İlgili hükümde davalı lehine bir kurala yer verilmemiştir. Bu hükümde eşitlik

öngörülmemiş ve davacı lehine hükmedilecek vekalet ücreti de davalı lehine hükmedilecek vekalet ücretini geçemez denilmemiştir. Ya da davanın tamamen kabulü halinde (aksi durumda olduğu gibi) davacı lehine hükmedilecek vekalet ücretinin de maktu olması gerektiği kuralı getirilmemiştir.

Yukarıda da belirtilmiş olunduğu üzere Sigorta Tahkim ile ilgili düzenleme bakımından da ilgili yasa değişikliğinin gerekçesi sigorta tahkime yapılan başvurularda başvuru sahiplerinin taleplerinin kısmen veya tamamen reddi durumunda yüksek vekâlet ücretleri ile karşılaşmalarını önlemektir.

Diğer taraftan her iki tarafa aynı vekalet ücreti uygulanması yönündeki görüşlere dayanak olarak usul hukukunda yargı önünde eşitlik ilkesi olduğu hususu ileri sürülmektedir.
Yargıtay 9. Hukuk Dairesi'nin 2014/26097 E. 2014/25818 K. sayılı ve 09.09.2014 tarihli kararında yer verilen;

"Hakkaniyet, tarafların, mahkeme önünde, yargılamanın başından sonuna kadar tam bir eşitlik içinde görülmesidir. Bu eşitlik, usul hukukunda, "silahların eşitliği" olarak ifade edilmektedir. Silahların eşitliği, tarafların, hâkim önünde usul yönünden eşitliği demektir. İş Hukukunda geçerli olan "işçi lehine yorum ilkesi", maddî hukuka ilişkin bir ilke olup, kural olarak usul hukukunda geçerli değildir. İş mahkemesi yargıcı, hem işçiye hem de işverene, usul uygulamaları yönünden eşit davranmak zorundadır. Ancak bu eşitliğin, İspat Hukuku yönünden de geçerli olacağından söz edilemez. Çünkü iş yargısında, belge ve kayıtların işveren elinde olması, kayıtların işveren tarafından tutulması ve birçok emredici nitelikteki düzenleme sebebiyle işçi lehine bazı ispat kuralları benimsenmiştir. Örneğin, yıllık ücretli izinlerin kullanıldığının ispatı, ücretin ödendiğinin ispatı işverene aittir. Buna karşılık ücret miktarının ispatı işçiye aittir. Yine iş müfettişlerinin tutanak ve raporları, aksi sabit oluncaya kadar geçerli delil niteliğindedir. İş yargısının kendine özgü özelliği ve İş Hukukunun emredici yapısı sebebiyle benimsenen bu tür ispat kurallarının, silahların eşitliği ilkesine aykırı olduğundan söz edilemez."

şeklindeki ifadeler ile bu ilkenin nasıl ve ne şekilde uygulanması gerektiği açık ve net olarak belirtilmiş bulunmaktadır. Buradaki açıklamalardan anlaşıldığı üzere, Sigorta Tahkime ilişkin vekalet ücreti düzenlemesinin bu ilkeye aykırı bir yönünün olmadığı görülebilmekte ve anlaşılabilmektedir.

Nitekim 30.11.2016 tarih ve 29904 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan AVUKATLIK ASGARİ ÜCRET TARİFESİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR TARİFE'nin 4. Maddesi ile şu değişiklik yapılmıştır:

MADDE 4 – Aynı Tarifenin 17 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir. "(2) Sigorta Tahkim Komisyonları, Komisyona başvuranların taleplerinin kısmen veya tamamen reddi halinde, reddedilen kısım yönünden karşı taraf lehine Tarifenin ikinci kısmının ikinci bölümünde asliye mahkemeleri için öngörülen ücreti esas almak ve 3/6/2007 tarihli ve 5684 sayılı Sigortacılık Kanunundaki beşte birlik orana uyulmak kaydıyla, Tarifenin üçüncü kısmına göre avukatlık ücretine hükmeder. Asliye mahkemeleri için öngörülen maktu ücretin esas alınması gereken durumlarda da beşte birlik indirim yapılır. Ancak hükmedilen ücret kabul veya reddedilen miktarı geçemez. Sigorta Tahkim Komisyonları, Komisyona başvuranların taleplerinin kısmen veya tamamen kabulü halinde ise Tarifenin ikinci kısmının ikinci bölümünde asliye mahkemeleri için öngörülen ücreti esas alarak,

Tarifenin üçüncü kısmına göre avukatlık ücretine hükmeder. Ancak hükmedilen ücret kabul veya reddedilen miktarı geçemez. ”

Bu değişiklikten de görülebildiği üzere başvuru sahiplerinin taleplerinin kısmen veya tamamen kabulü halinde başvuru sahipleri yönünden tam vekâlet ücretine hükmedilecektir. 1/5 vekâlet ücreti ilk cümlede açık olarak ifade edildiği üzere yalnız sigorta şirketleri lehine hükmedilecek vekâlet ücretlerine ilişkindir.

Öte taraftan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesinin bu hükmüne ilişkin olarak Danıştay 8. Dairesi’nin 2017/1257 E. sayılı dosyadan verdiği 23.05.2017 tarihli yürütmeyi durdurma kararında, 1/5 vekâlet ücretinin yalnız sigorta şirketleri lehine hükmedilecek vekâlet ücretine ilişkin olmasında hukuka aykırılık bulunduğuna ilişkin bir tespite yer verilmemiştir.

Bu hususta son olarak Yargıtay 4. Hukuk Dairesi’nin kararlarında Sigortacılıkta Tahkime İlişkin Yönetmeliğe atıf yapılarak başvuru sahibi lehine de 1/5 vekalet ücretine hükmedilmesi gerektiği belirtilmiş ise de söz konusu kararların yukarıda yapılan tüm değerlendirmelere aykırı olması ile özellikle ilgili kararlarda yönetmeliğin ilgili maddesinin kanun hükmüne ve yasa koyucunun amacına aykırı olduğu hususlarının göz ardı edilmiş olduğu anlaşılmış ise de hakemlerin Yargıtay kararlarına karşı direnme hakkı olmaması, (YARGITAY HGK 25.01.2016 tarih ve E.2005/15-728, K.2006/1 sayılı kararı) sigorta tahkim kararlarının temyiz kanun yolu mercii olan Yargıtay’ın da Sigorta Tahkim Komisyonu önünde görülmekte olan uyuşmazlıklarda başvuran taraf lehine maktu tutar gözetilmek kaydıyla, sigorta kuruluşu lehine ise maktu tutar gözetilmeksizin 1/5 oranında vekalet ücretine hükmedilmesi yolunda verdiği kararların istikrar kazanmış olduğu gözetilerek ve nihayet temyiz kanun yoluna tabi kararların Yargıtay denetiminden geçmiş nihai hali ile temyiz yolu açık olmayan kararlar arasında uygulama birliği sağlanmasının hukuk güvenliğinin temini bakımından zorunlu nitelikte görülmesi hususları birlikte değerlendirildiğinde, AAÜT’nin 13 ve 17. maddeleri ile 5684 sayılı yasa 30/17 maddesi ve Sigortacılıkta Tahkime İlişkin Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmeliğin 16/13 maddesi dikkate alınarak, başvuran lehine maktu tutar gözetilmek kaydıyla sigorta kuruluşu lehine ise maktu tutar gözetilmeksizin 1/5 oranında vekalet ücretine hükmedilmesi gereği hasıl olmuş bulunmaktadır.

4.2. Gerekçeli Karar

Yapılan inceleme ve değerlendirmeler çerçevesinde; başvuru sahibine ait ve aleyhinde başvuru yapılan sigorta şirketi nezdinde kasko sigorta poliçesi ile sigortalı bulunan XXX plakalı araçta 24.05.2025 tarihinde meydana gelen trafik kazası sonucu oluşan zararın KDV Dahil 41.794,34 TL olduğu ve sigorta şirketi tarafından başvurudan önce tamirat masrafı zararı için 27.994,26 TL ödeme yapılmış bulunduğu belirlenmiştir. Başvuru sahibinin bakiye tamirat masrafı zararı talebinin talep artırım ile 13.800,08 TL olması dolayısıyla talebin aynen kabulü ile 13.800,08 TL bakiye tamirat masrafı zararının, 02.07.2025 tarihinden itibaren işletilecek ticari temerrüt avans faizi ile birlikte aleyhinde başvuru yapılan sigorta şirketinden alınarak başvuru sahibine ödenmesine karar verilmesi gereği hasıl olmuş bulunmaktadır.

Başvuru sahibinin talebi aynen kabul edilmiş olduğundan, 1.200,00 TL başvuru ücreti, 2.743,00 TL bilirkişi ücreti ve 55,00 TL tebligat masrafı olmak üzere toplam 3.998,00 TL yargılama giderinin

ve kabul edilen tutar üzerinden Sigortacılık Kanunu'nun 30/17 Maddesi ve Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi'nin 17. Maddesi hükmü çerçevesinde hesaplanan 13.800,08 TL vekâlet ücretinin aleyhinde başvuru yapılan sigorta şirketinden alınarak başvuru sahibine ödenmesine karar verilmesi gereği de hasıl olmuştur.

5. KARAR

Yapılan değerlendirmeler ve belirtilen gerekçeler neticesinde;

1- Başvurunun aynen kabulü ile 13.800,08 TL bakiye tamirat masrafı zararının, 02.07.2025 tarihinden itibaren işletilecek ticari temerrüt avans faizi ile birlikte aleyhinde başvuru yapılan sigorta şirketinden alınarak başvuru sahibine ödenmesine,

2- Başvuru sahibinin talebi aynen kabul edilmiş olduğundan, 1.200,00 TL başvuru ücreti, 2.743,00 TL bilirkişi ücreti ve 55,00 TL tebligat masrafı olmak üzere toplam 3.998,00 TL yargılama giderinin ve kabul edilen tutar üzerinden Sigortacılık Kanunu'nun 30/17 Maddesi ve Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi'nin 17. Maddesi hükmü çerçevesinde hesaplanan 13.800,08 TL vekâlet ücretinin aleyhinde başvuru yapılan sigorta şirketinden alınarak başvuru sahibine ödenmesine,

kesin olarak karar verildi. 28.01.2026